

Hurtighed og med en overordentlig stor stedlig Kundskab; thi med Hensyn til det ældre Mandskab, der under saadanne Omstændigheder skal undersøges og indsendes, fremtræder der endnu flere vanskelige Forhold, end hvor det gjælder det unge Mandskab; thi der kommer Barmhertigheden til at spille en endnu større Rolle, og Ubekendtskabet en endnu langt farligere. Jeg er overbevist om, at naar engang et andet Udskrivningsvæsen kommer til at ligge for os paa en fuldstændig Maade, og det kan kun skee, naar der er et Lovforslag at behandle, saa vil det vise sig, at der savnes Meget i det nuværende; men jeg vil lade det henstaae, jeg vil lade de to modsatte Meninger derom blive staaende, som de stode, dengang den Paragraph, der her er Gjenstanden for Forsølgelse fra den ærede Regerings Side, kom ind i hiint Lovforslag, men lad saa ogsaa Paragraphen blive staaende i Ro, lad det blive, som det nu er. Ere de Mænd, den ærede Minister har faaet til at indtræde i disse Poster, ikke værdige, saa tag dem bort deraf; ere de, hvad jeg holder mig overbevist om, værdige Mænd, saa have vi jo Beviset for, at vi kunne finde værdige Mænd, der ville lade sig constituere, og hvorfor da en saadan Travlhed for at faae denne Bestemmelse til at høre op? Dersom Ministeren saa siger: ja jeg kan vel finde værdige Mænd, der ville lade sig constituere, men de ville ogsaa daglig hænge paa mig for at faae Constitutionen hævet og blive virkelige Embedsmænd, saa siger jeg: ja det er een af de Ulemper, der følge med at være Minister, man maa være fattet paa, daglig at have Folk hængende paa Ryggen af sig for at opnaae større Fordele, thi Egennytten er stadig i Bevægelse, og vor Forretning maa det være, at styrke og stive Ministeren mod Egennytten. Jeg troer, at, naar samtlige de Bemærkninger, den ærede Minister har gjort for at bevise, at Constitutionen ikke var heldig og passende, sammenholdes med de Bemærkninger, han nu har hørt angaaende den Mængde Constitutioner, som Ministeriet daglig tolererer, saa vil han finde, at hans Bemærkninger ikke have Noget at betyde, og jeg troer, at, naar han gaaer nærmere ind paa de forskellige Betragtninger, han har anstillet, angaaende den større

eller mindre Hurtighed, som kan behøves ved Udskrivningen, og de Bemærkninger, der her ere gjorte derimod, de Erfaringer, der ere gjorte i denne Retning, saa maa han ogsaa komme til at erkjende, at heller ikke deri kan findes noget heldigt Motiv til at gaae ind paa Loven; naar han ovenikjøbet lægger Mærke til, at Grundtanken i Overenskomsten, at Communalloven først skulde være fuldt istand, paa ingen Maade er fyldesgjort, og at der endnu mangler en heel Deel af Udskrivningsvæsenet, nemlig den Deel, der angaaer Søkrigsvæsenet, saa vil han finde, at der maaskee ikke har været noget Dieblit, hvor det var rigtigere at lade denne Sag henligge uafgjort, som den har gjort i flere Aar, end netop dette, og intet uheldigere Dieblit til at fremkalde en Afgjørelse af den Art, som den ærede Minister igjennem denne Lov har forsøgt at fremkalde.

Rampmann: Den ærede Rigsdagsmand, der nu havde Ordet, begyndte med en Bemærkning om, at den foreliggende Sag var af reent personlig Interesse; ja, ganske vist er Sagen af personlig Interesse for de konstituerede Udskrivningschefer; det maa naturligviis være af Interesse for dem, hvorledes de ere stillede, og navnlig maa det interessere dem at vide, hvorledes deres Stilling er med Hensyn til en eventuel Pensionberettigelse. Men foruden den personlige Interesse, Sagen saaledes har, har den ganske vist ogsaa en anden Interesse; thi ogsaa Staten kan have Interesse af at see Sagen ordnet paa en anden Maade, end den nu er ordnet paa. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vil naturligviis herimod anføre: „Ja, det gaaer meget godt an at lade Embederne bestyre ved Konstituerede; det seer man jo dagligt; her er jo Embedsmænd tilstede for en længere Tid, og deres Embeder bestyres af Konstituerede, og det er endog Tilfældet med Amtmænd; de have ogsaa Overflødighed af Tid, thi ogsaa dem finder man her, og deres Embeder bestyres ogsaa af Konstituerede. Constitutionen har endog, siges der, Noget forud for den faste Ansættelse, thi saalænge Udskrivningscheferne ere konstituerede, seer man dem ikke her, da de ere bange for at